U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. F. S.,** zast. JUDr. Jiřím Dvořákem, advokátem se sídlem Hálkova 24, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o návrhu Krajského soudu v Plzni na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 165/2015,

takto:

Věc vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 165/2015 **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou původně podanou k Městskému soudu v Praze, který ji postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2015, čj. MSP-6/2015-OD-SZN/2. Tímto rozhodnutím žalovaný částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Plzni týkající se pokuty uložené žalobci v souvislosti se zpracováním znaleckého posudku.

[2] Krajský soud v Plzni předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. K tomu krajský soud uvedl, že v posuzované věci rozhodoval jako prvoinstanční správní orgán předseda tohoto krajského soudu. K důvodům postupu dle citovaného ustanovení odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2005, čj. 4 As 14/2004-70; usnesení ze dne 29. 2. 2008, čj. Nad 4/2008 - 47, ze dne 29. 3. 2007, čj. Nad 8/2007-40, či ze dne 27. 10. 2015, čj. Nad 284/2015-51).

[3] Žalobce na výzvu soudu, aby se vyjádřil k předkládanému návrhu na delegaci, uvedl, že názor soudu respektuje, a bez bližšího odůvodnění navrhl, aby věc byla postoupena Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Žalovaný pokládá podmínky pro postup dle § 9 odst. 1 s. ř. s. za splněné a s odkazem na zásadu hospodárnosti řízení navrhl přikázání věci Krajskému soudu v Praze.

[4] Nejvyšší správní soud shledal návrh Krajského soudu v Plzni na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[5] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zmiňované ustanovení upravuje případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout jako věcně a místně příslušný soud.

[6] Z povahy návrhu Krajského soudu v Plzni na přikázání věci vyplývá, že měl za to, že zde mohou vznikat pochybnosti o nepodjatosti soudců tohoto soudu. Předseda Krajského soudu v Plzni rozhodoval v žalobou napadené věci v prvním stupni, nemohl by proto nyní v rámci posuzování případné podjatosti jednotlivých soudců rozhodovat, neboť by de facto rozhodoval ve své vlastní věci. Vyloučení soudců Krajského soudu v Plzni tedy posoudí v souladu s § 8 odst. 3 s. ř. s. *per analogiam* Nejvyšší správní soud (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, čj. Nad 50/2014-25; či ze dne 7. 5. 2014, čj. Nad 132/2014-29).

[7] Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996 sp. zn. I. ÚS 167/94 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005 čj. 4 As 14/2004-70).

[8] Skutečnost, že by soudci krajského soudu měli, byť zprostředkovaně (primárně žaloba napadá rozhodnutí žalovaného), posuzovat činnost funkcionáře krajského soudu, který může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly justiční správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednání a rozhodnutí věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, čj. 4 As 14/2004-70).

[9] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že všichni soudci specializovaných senátů Krajského soudu v Plzni jsou ve věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 30 A 165/2015 vyloučeni pro možnou podjatost. Věc proto přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, jehož obvod je místně příslušnému krajskému soudu nejblíže, tedy soudu, který s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení navrhoval i žalovaný. Nejvyšší správní soud naopak neshledal racionální důvody pro přikázání věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích a sám žalobce soudu žádné důvody nesdělil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2016

Daniela Zemanová

předsedkyně senátu